

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/331/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612208646
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4612208646.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Martinou Balegovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 811 11 Bratislava, o náhradu škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 eura, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 165,96 eura. Ako uviedol, v právnej pozícii oprávneného navrhoľ v exekučnom konaní súdnemu exekútorovi postupom podľa § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 3600278 dlžníčkou: U. X., K.. XX.XX.XXXX (povinná). Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 2955/2011. Súdny exekútor predložil podaný návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Topoľčany (ďalej len „exekučný súd“) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom spísal dňa 08.10.2009 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Legitímne pritom očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a že dôjde k reálnej zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote 30 dní od doručenia tohto návrhu exekučnému súdu. K uvedenému však nedošlo, hoci podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom, pričom vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala ani takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Opísaný postup exekučného súdu hodnotí navrhovateľ ako nesprávny a v rozpore s ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, sa navrhovateľ dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 21.01.2010 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho

úradného postupu exekučného súdu si preto uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutia o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur, t. j. celkom 175 eur. Nemajetkovú ujmu vo výške 165,96 eura si navrhovateľ uplatňuje ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu Slovenskej republiky, teda 663,88 eura za rok deleno 12 mesiacov v roku, čo predstavuje 55,32 eura za mesiac, pričom v danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 105 dní. Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu nepreukázania zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Poukázal na nedostatky žaloby, neuvedenie spisovej značky príslušného exekučného konania, neuvedenie dátumov doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie veci a dátumov, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepripojil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, hoci dôkazné bremeno znáša on sám. Zo žalobného návrhu nie je jednoznačne zrejmé, na základe akého titulu si navrhovateľ škodu uplatňuje, či ide o nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov alebo z dôvodu nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Odporca zastáva názor, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody mu boli doručené dňa 23.04.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejmé, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v dôsledku čoho ho Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky považuje za predbežne neprerokovaný. Ďalej uviedol, že pri posudzovaní otázky údajného nesprávneho úradného postupu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, je v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. explicitne uvedené, z čoho je možné vychádzať. Pripustil, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takýchto prípadoch nemohol exekučný súd objektívne túto lehotu dodržať a rozhodnúť aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpiť novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Vzhľadom na povahu tohto úkonu, zákonom stanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa namietat' zdĺhavý postup u predsedu príslušného súdu za účelom zjednania nápravy, nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím aj iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora), nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Odporca v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o jeho zmene, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť

škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pričom paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel navrhovateľ využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, respektíve prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje odporca za účelové. Pokiaľ ide o udržiavanie systému ako ďalšiu položku majetkovej škody uvádzanú navrhovateľom, tu ide taktiež o činnosť, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Z tohto dôvodu má odporca za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si paušálne 175 eur za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami alebo skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísľovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Od povinnosti riadne preukázať vznik škody a jej výšku neodbreňuje navrhovateľa ani množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými navrhovateľ exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. V časti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch odporca poukazuje na to, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eura, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Ústavný súd Slovenskej republiky vychádzal aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú v predmetnom konaní irelevantné, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky pod sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevznikla ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, tieto ale nie sú bližšie konkretizované. Navrhovateľ taktiež neupresnil, v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy. Navrhovateľ opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z tohto dôvodu odporca nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. S poukazom na § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, nezákonného rozhodnutia, vzniku škody alebo nemajetkovej ujmy preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Odporca vychádza z charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku je toho názoru, že postupom okresného súdu navrhovateľovi škoda nevznikla.

Súd pojednával dňa 21.01.2015 v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.). Odporca svoju neúčast' vopred ospravedlnil e-mailom zo dňa 16.01.2015 z dôvodu hospodárnosti konania, nežiadal o jeho odročenie a trval na doručenom písomnom vyjadrení k podanému návrhu.

Právny zástupca navrhovateľa svoju, ako aj navrhovateľovu neúčast' vopred písomne ospravedlnil e-mailom zo dňa 16.01.2015 a žiadal pojednávanie odročiť na neurčito z dôvodu, že v tomto konaní zaslal súdu návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť odporca v konaní o náhradu škody pre porušenie práva EÚ prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Zároveň súdu oznámil, že navrhovateľovi do dnešného dňa nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Levice, čím bola porušená zásada nestrannosti súdu. V prípade, že Krajský súd rozhodne, že sudcovia Okresného súdu Levice nie sú vylúčení z prejednávania tejto veci, má záujem sa proti tomuto rozhodnutiu brániť všetkými zákonnými prostriedkami, predovšetkým podaním sťažnosti na Ústavný súd SR, pretože týmto postupom dôjde k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Tvrdil, že nedoručenie tohto rozhodnutia tvorí prekážku v konaní a táto môže byť odstránená jedine tým, že súd rozhodnutie o danej otázke navrhovateľovi doručí. Trval preto na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Zároveň predložil súdu návrh na doplnenie dokazovania súvisiaci so zadanou objednávkou na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslil výšku vzniknutej škody, za ktorú zodpovedá odporca a žiadal súd, aby o obsah tohto znaleckého posudku bolo doplnené dokazovanie vykonané v tomto konaní. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že v tomto konaní zaslal súdu návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť odporca v konaní o náhradu škody pre porušenie práva EÚ prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, žiadny návrh, ktorého predmetom by bolo prerušenie tohto konania, nebol tunajšiemu súdu doručený. V súvislosti s nedoručením rozhodnutia Krajského súdu v Nitre o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Levice súd poznamenáva, že v tejto právnej veci žiadna námietka zaujatosti proti sudcom tunajšieho súdu nebola navrhovateľom podaná a o námietke vznesenej navrhovateľom voči sudcom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/276/2012 Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením zo dňa 25.10.2012 pod č. k. 9NcC/677/2012-10 tak, že všetkých sudcov Okresného súdu Topoľčany vylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Levice. Predmetné uznesenie bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa a odporcovi doručené dňa 12.03.2013, kedy nadobudlo aj právoplatnosť.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného originálu exekučného spisu Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2Er/2031/2008 vyplýva, že dňa 05.03.2007 bola Okresnému súdu Topoľčany doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku so sídlom vo Vrábľoch, Levická 1288/16, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod č. EX 425/07 v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST' s. r. o., Račianska 42/A, 831 02 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: V. U. X., K.. XX.XX.XXXX, O.: Q. XXX/XX, XXX XX V., pre vymozenie istiny vo výške 14.540,- Sk s príslušenstvom, a to na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Trnavská cesta 70, 821 02 Bratislava zo dňa 15.11.2006 pod sp. zn. SR 5785/06.

Okresný súd Topoľčany poveril súdneho exekútora X.. Q. W. vykonaním tejto exekúcie poverením zo dňa 06.03.2007 pod č. XXXX*XXXXXX.

Dňa 14.10.2009 bol Okresnému súdu Topoľčany doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ktorým žiadal exekučný súd poveriť vykonaním prebiehajúcej exekúcie X.. Y. S., súdneho exekútora so sídlom v O., G. XX. Okresnému súdu Partizánske bola predmetná žiadosť doručená dňa 21.10.2009.

Exekučný súd zaslal predmetný návrh súdnemu exekútorovi X.. Q. W. prípisom zo dňa 27.10.2009 a vyzval ho, aby v lehote 10 dní vyčíslil trovy exekúcie a zaslal exekučný spis pod č. EX 425/2007. Prípisom zo dňa 29.10.2009 súdny exekútor požiadal súd o predĺženie lehoty o zaslanie exekučného spisu, keďže súčasne bolo vyžiadaných celkom 35 exekučných spisov a v lehote 10 dní ich spolu so špecifikáciou exekučných trov nie je možné súdu zaslať. Vyžiadaný exekučný spis s vyčíslením trov exekúcie bol Okresnému súdu Partizánske doručený dňa 11.12.2009. Súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel uznesením zo dňa 21.01.2010 pod č. k. 2Er/2031/2008-14 a

súčasne postúpil exekučnú vec súdnemu exekútorovi X.. Y. S.. Predmetné uznesenie nadobudlo v týchto výrokoch právoplatnosť dňa 12.02.2010.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave, Znaleckým ústavom, Dolnozemska cesta 1, 852 35 Bratislava, vyplýva, že vypracovanie tohto posudku si objednal navrhovateľ. Úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene exekútora. V znaleckom posudku sa uvádza, že výpočet škody určil zadávateľ znaleckého posudku na obdobie rokov 2009 až 2012. Výpočet škody obsahuje štyri základné časti: zvýšené mzdové náklady, náklady na tlač, náklady na úpravu informačného systému, náklady na telekomunikačné služby a poštovné. Znalecký posudok bol vypracovaný vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. V závere znaleckého posudku znalecký ústav uvádza, že na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne: žaloby NZP a NP v poradí položka a suma v eurách na jednu žalobu: mzdové náklady 4,15 eura, náklady na tlač 5,31 eura, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eura, náklady na poštovné 3,01 eura, náklady na telekomunikačné služby 4,43 eura, t. j. celkom 30,76 eura; žaloby ZE v poradí položka a suma v eurách na jednu žalobu: mzdové náklady 5,07 eura, náklady na tlač 5,31 eura, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eura, náklady na poštovné 3,01 eura, náklady na telekomunikačné služby 4,43 eura, t. j. celkom 31,68 eura.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu 14.10.2009, kedy bola Okresnému súdu Topoľčany doručená žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1 písm. a) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 cit. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu 14.10.2009, kedy bola Okresnému súdu Topoľčany doručená žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 cit. zákona, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Škodu vo všeobecnosti možno chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, t. j. majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je daná len vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou cit. zákon č. 514/2003 Z. z. nevysvetľuje. O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všetkých súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

Pre vznik zodpovednosti štátu za nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje splnenie troch predpokladov súčasne: nesprávny úradný postup štátneho orgánu, nemajetková ujma, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu a nemajetkovou ujmu. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za splnenia uvedených podmienok možno priznať tomu, komu nemajetková ujma vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením.

Za nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého vznikla navrhovateľovi škoda, navrhovateľ považuje nevydanie rozhodnutia o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod č. A. XXX/XX do 30 dní odo dňa doručenia tohto návrhu exekučnému súdu. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na to, že o predmetnom návrhu zo dňa 08.10.2009 bolo rozhodnuté až po uplynutí zákonnej lehoty, pričom exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 105 dní a neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi.

Pokiaľ ide o námietku odporcu týkajúcu sa neúplnosti žalobného návrhu, v tejto súvislosti súd poznamenáva, že nebolo potrebné vyzývať navrhovateľa na odstránenie v'ad podania podľa § 43 ods. 1 O. s. p., nakoľko žaloba mala všetky potrebné náležitosti a pravdivosť tvrdených skutkových okolností si súd mal možnosť overiť z pripojeného originálu exekučného spisu. Na námietku premlčania vnesenú odporcom súd neprihliadol, nakoľko od márneho uplynutia zákonnej lehoty 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora do doručenia návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odporcovi neuplynuli tri roky. Z vyjadrenia odporcu k žalobnému návrhu vyplýva, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené dňa 23.04.2012. Keďže navrhovateľ podal žalobný návrh na súd dňa 27.09.2012, teda ešte pred uplynutím šesťmesačnej lehoty od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, uvedená lehota už uplynula a tým, že nárok navrhovateľa nebol uspokojený, bolo možné v súdnom konaní o tejto žalobe rozhodnúť. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2Er/2031/2008 mal súd preukázané, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol Okresnému súdu Topoľčany doručený dňa 14.10.2009 a z dôvodu zmeny v organizácii súdov bol doručený Okresnému súdu Partizánske dňa 21.10.2009. Exekučný súd zaslal predmetný návrh súdnemu exekútorovi X.. Q. W. prípisom zo dňa 27.10.2009 a vyzval ho, aby v lehote 10 dní vyčísлил trovy exekúcie a zaslal exekučný spis pod č. EX 425/07. Prípisom zo dňa 29.10.2009 súdny exekútor požiadal súd o predĺženie lehoty o zaslanie

exekučného spisu, keďže súčasne bolo vyžiadaných celkom 35 exekučných spisov a v lehote 10 dní ich spolu so špecifikáciou exekučných trov nie je možné súdu zaslať. Vyžiadaný exekučný spis s vyčíslením trov exekúcie bol Okresnému súdu Partizánske doručený dňa 11.12.2009. Súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel uznesením zo dňa 21.01.2010 pod č. k. 2Er/2031/2008-14 a súčasne postúpil exekučnú vec súdnemu exekútorovi X. Y. S.Q.. Predmetné uznesenie nadobudlo v uvedených výrokoch právoplatnosť dňa 12.02.2010. Z takéhoto postupu exekučného súdu však nemožno vyvodiť jeho nečinnosť a ani zbytočné prietahy, ktoré by v predmetnej veci konštatoval iný príslušný orgán. Vzhľadom na potrebu realizovať nevyhnutné úkony predchádzajúce vydaniu požadovaného rozhodnutia, ktoré boli viazané na súčinnosť pôvodného exekútora, ktorú tento poskytol až 11.12.2009, nebolo možné podanému návrhu v zákonnej lehote vyhovieť. Navrhovateľ v tejto súvislosti nepreukázal, že by musel za obdobie od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora až do jeho rozhodnutia o ňom vynaložiť osobitné náklady na správu pohľadávky, na udržiavanie a správu jeho informačného systému, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. V exekučnom spise sa žiadne urgencie a ani žiadosti o informácie o stave konania nenachádzajú. Vzhľadom na primeranosť lehoty, v ktorej súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol, preto nemohlo dôjsť ani k nemajetkovej ujme tvrdenej navrhovateľom. Za účelom preukázania výšky spôsobenej škody navrhovateľ predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014, ktorý však nereflektuje na údajnú škodu vzniknutú mu v označenom exekučnom konaní, ale sa len všeobecne vzťahuje na škodu ohraničenú na obdobie rokov 2009 až 2012. Súd sa výškou škody vyčíslenou v tomto posudku bližšie nezaoberal, keďže nezistil príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ku ktorému nedošlo a škodou, resp. nemajetkovou ujmu, ktorú mal navrhovateľ nerozhodnutím exekučného súdu v zákonnej lehote údajne utpieť.

Nakoľko sú podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom stanovené kumulatívne a žiadnu z nich navrhovateľ v konaní nepreukázal, nemôže byť daná zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu uplatnenú v tomto konaní. Súd preto podaný návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 veta prvá O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O. s. p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom na to, že súd návrh zamietol, mal odporca v konaní úspech, a preto má proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Odporca si síce náhradu trov konania od navrhovateľa uplatnil, no nakoľko si ich nevyčísliť ani v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd mu ich náhradu s poukazom na cit. § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal. Súd v tomto prípade nie je viazaný svojím rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania odporcovi v rozsudku, ktorý vyhlásil a ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.